

שררנית אזוני
היא לחמה עבורם

את שני הסטודנטים הגרמנים, המתגוררים בשיכון האוניברסיטה (העולם הזה 1366). גיטליץ לא ידע שיומיים קודם לכן ניהלו מרביהם של חברי תא מפא"י באוניברסיטה מערכה חשאית. חבריו למפלגה הכינו עברו הפתעה קטנה: הודעה ואומנם ברוב של 16 נגד 4 הדיחה המועצה את יושב הראש המפא"י. הרוב שהכריע: 8 חברי מפא"י. עבור רובם של הנוכחים בא הדבר כי הפתעה גמורה. איש לא שיער, ופתחת מכולם גיטליץ עצמו, שזו היתה תוצאת הערב. ענין הסטודנטים הגרמנים נשכח כליל.

התמימים האמינו שיושב-הראש הורח משום שלא תמיד נקט בשיטות עבודה דימוקרטיות, בגלל שהיה קשה עם הרבה חברים, ועקב שימוש מופרז בטלפון ל צרכים מפלגתיים, כפי שטענו מתנגדיו.

יור' ועדת הביקורת, גבי פייגנשטיין הנח שב כאיש חרות ויריבו המושבע של גיט ליץ, לא היסס לומר: "ההאשמות אינן בדקות ואינן יכולות לשמש זילה להדחה. ברור לי שיש כאן קנוניה מפלגתית!" פייגנשטיין היה הגבר היחידי שאמר בקול רם, מה שלחששו כולם.

האדם השלישי, הרחק מהאולם בו התקיימה הצבעת ההדחה, ישב אותה שעה הצל שמשך בחוטי תיאטרון הבובות. היה זה המיילד של הפוטש — מרדכי (מוטי) שוללר, מזכיר אירגון הסטודנטים חברי מפא"י, האיש שערף את ראשו של יושב הראש.

שוללר (28), איש ממוצע קומה, בעל נטיה בולטת להשמנה, התפרסם בזמנו כי זכות חלקו באירגון גלוי הדעת של אירגון הסטודנטים חברי מפא"י על פרשת לבון, גלוי דעת שהעדיף את מזכירות המפלגה. מעשהו הבא — יצירת מצב שגרם לו הדחתו של גיטליץ, דבר שעליו אמר אחד מחברי ההעד המפא"יים: "היתה זו מכירה פומבית של המפלגה, בגלל חככים אישיים." כשנשאל השבוע ברוך גיטליץ (24) לדעתו על הדחתו, העדיף לשמור על שתיקה. אבל כשהוא ידבר, "הבטיח אחד מידידיו, יקופו כמה ראשים."

מנגנון מצוקה במסגד

אורחים רבים האוינו באותו ערב לתוכי נית הרדיו "מחוז לשעות הקבלה", בא שר איברהים חאוג'ה (27) מוצק הקומה, גולל בקול נרגש את קורותיה של משפחתו וארבע משפחות נוספות המתגוררות במסגד ביפו:

נולדתי לא רחוק מכאן, בעימי" סיפר איברהים. גם אבי וסבי נולדו כאן. בש" פרצה מלחמת 1948, נמלטנו מהבית. רק אבי נשאר, הוא לא רצה לעזוב את המקום בו נולד."

בית-זונות במסגד, אחרי המלחמה חזרו ופתאום, בשנת 1951, הופיעה ה" משטרה ופינתה אותנו מהמקום. זרקו אותנו לרחוב, לא שילמו סיועיים, לא נתנו בית אחר. כלום. לא ידענו מה לעשות, נכנסנו

במדיונה

סטודנטים צדיק בסרום

השבוע פירסם פיהאטון — בטאון הס' תדרות הסטודנטים בירושלים — את תיאורם של שני גברים, הנינוחים על כורסתיהם ומשוחחים על עתידם:

- אני חושב לנסוע לצפון, השתגעתי?
- מה יש? לעשות קצת כסף.
- כסף? אז סע לאפריקה.
- שטויות. יש לי פרוטקציה בחברה ומציעים לי ג'יב פאנטסטי.
- ודירה?
- אתה אל תדאג. אני לא חושב לגור עם הנייטיבס. כבר סידרו לי דירה בג'יבו.

השניים לא היו פקידים קולוניאליים ב משרד-החץ של מעצמה אימפריאליסטית. היו אלה שני בוגרי הטכניון החיפאי, בשיחת רעים עם תום שנת הלימודים האחרונה. הצפון שנוכר בשיחתם כוון לצעירת-הסיתות קריית-שמונה; החברה — סולל-בונה; ה" נייטיבס — העולים החדשים; הג'יבו — איזור המגורים של התישבים הצברים.

היה זה קטע ממאמר ענק, שנכתב ביד סטודנטית לשעבר, רבקה צדיק, שעבדה ה" שנה בבית-החל שליו הטכניון בחיפה.

"מוסד זה", מצינת צדיק, "הוקם במטרה ראשונית להביא משב רוח הומניסטי למבצר הטכני החיפאי. במסגרת זו ביליתי 4-5 ערבים בשבוע במחיצת סטודנטים, הקשבת לשיחותיהם, ראיתי באלו עתוננים הם מעל-עלים, שמעתי סיפורים אישיים רבים. הח' לפתי להם ספרים, הקשבת עמם להרצאות ועקבתי אחרי דרך מחשבתם."

התוצאה: דו"ח מוזעזע על עולמו הרוחני ומושגיו הפוליטיים של הסטודנט המצוי. מספרת צדיק בין השאר:

● **ספרות**. מתוך 400 סטודנטים ה" מתגוררים בקריית-הטכניון, החליפו ספרים באופן סדיר וקבוע רק ששה. הספרייה האנגלית לספרות יפה — שלפי הוראות הנדבן שהקימה, רשאי כל סטודנט לגצלה ללא רישום ופיקוח — שימשה רק סטודנט בודד אחד. רבים התגאו שברשותם מצוי הסטלג שהותרם עלידי המשטרה: הייתי כולתו של קולונל שולץ.

● **עיתונות**. בשטח זה היה המצב טוב יותר. מספר קוראי העיתונות היומית היה רב למדי. השבועון שנקרא בלהיטות הרבה ביותר היה העולם הזה. אולם אנקאונטר וקומנטרי האנגליים וקשת ומורד העבריים, הצלו אבק על האצטבאות. ביקוש רב היה לפלייבוי האמריקאי, ירחון המשלב תמור גות'עירום עם חומר הומוריסטי.

● **הרצאות**. רוב המרצים נעלבו מ- כך שקהל המאזינים לא הגיע למניין. יוצא דופן: הקריקטוריסט קריאל ("דוש") קר-דוש. בסוף הרצאתו לא הגיח לו הקהל, למרות מחאתו, והוא נאלץ לכבד לפניו כמה רישומים.

● **מוסיקה**. את ספרות התקליטים ה" מובחרת (הכוללת אוסף עשיר של מוסיקה קלאסית ומוסיקה קלה), ניצל לעתים רק סטודנט אחד. יתר 399 לא אבו לבזבז את זמנם בהאזנה חסרת תכלית.

● **מועדון ויכוחים**. המועדון, ב" דומה לפרלמנט הסטודנטים הירושלמי, פתח את מושבו הראשון בדיון על הנשוא "ה" סטודנט והפוליטיקה". לא נמצא קהל. חברי הועד, שחששו מהעלבון שיגרם למרצים ש" הוזמנו להשתתף, רצו בחדרי השיכון לסי-חוב אנשים. למושב השני, שדן בשאלות "דת ומדינה", באו ששה סטודנטים בלבד, בשעה שכל הארץ רעשה סביב לאותו נושא. לכן צדקה צדיק כשהכתירה את מאמרה בשם: "אנאלפבתים הומניסטים ופוליטיים" — צייטט מתוך דבריו של הפרופסור חיים חנני, שעוררו בשעתו זעם עצום בצמרת ה" טכניון.

ברוך שבטרונו

איש לא התרגש במיוחד. הסטודנטים כבר התרגלו לעובדה שכמה אנשים קטנים במועצת הסטודנטים, משחקים באנשים גד" לים. שישחקו להם הנערים" אמר השבוע סטודנט משומעם, שקרא בריפרוף את ה" ידיעות שהופיעו בצהרונים על הדחתו של יור' הסתדרות הסטודנטים, ברוך גיטליץ. אותו סטודנט טעה, כמו רבים אחרים. בפרשת גיטליץ היה משהו מיוחד.

ישיבת ההדחה. ביום רביעי האחרון כינס גיטליץ את מועצת הסטודנטים המונה 30 איש. על סדר היום: בקשה לביטול החלטתו של הוועד המצומצם, שקרא לגרש

...ותגידי לאמא...
ני שוב יש דרמפון!!

חן חן

לכל הצרכנים והסוחרים אשר התאזרו בסבלנות נוכח המחסור הזמני ב דרמפון.

עקב הדרישה העצומה לדרמפון שטרם היה לה תקדים בארץ ומחוצה לה — מנייריק ועד בנג'וק, מקופנהגן ועד לקייפטאון, לא עלה בידנו לקיים אספקה מלאה לכל מקום ומקום.

והלא הכל יודעים:
אין תחליף ל דרמפון

לכן, אנו מגבירים מיטב מאמצינו, על מנת שהשפורת — או הבקבוק הפלסטי — של דרמפון לא ייעדר ולו גם ליום אחד. מחדר ההצצה של כל בית בישראל.

חן, חן על תשומת הלב

חן חן - תאגיד

טכניכון
בי"ס לבחינות בגרות
ומוקדמות
כתות בוקר וערה

נפתחים קורסים חדשים למועדים יולי ונובמבר 1964

פרטים והרשמה בשעות 08.00—20.00 (רצוף)

ירושלים בית יואל רחוב יפו 33	תל אביב דרך פתח תקוה 44 מול בית הדוד רחוב אלנבי 76	חיפה רחוב ביאליק 17
---	--	-------------------------------

ד"ר **מ. רובין** Ps.D., Ms.D.
ביאוקוסמטיקאי
מומחה לבעיות שיער ולבעיות קוסמטיות

תל-אביב, רחוב פינסקר 2

חליכות הריון
קטציה מיוחדת

תאם

ח"מ שדר מסדיק 19
אולבוס 62, 19, 13, 12